

Сила квітнути крізь рани

АЛІНА ПЕТРАУСКАЙТЕ

31 СЕРПНЯ 2022

Війна робить ревізію нашого нутра. Вона відсіює багато речей, які, виявляється, не мають жодного значення, лускають, як мильна бульбашка. В одну мить ти стаєш самотнім воїном серед поля і розумієш, що у твоїх кишенях повно розпачу, розчарувань і скошених, як суха трава, надій. Чи принесуть твої мрії врожаї? Чи триматимеш у своїх руках колосся, повне зерен найзаповітніших бажань і надії?

Beatrice Bandiera

Коли закінчиться війна

Я, звісно, не можу спрогнозувати, як далі точитиметься війна, однак останнім часом багато розмірковую над тим, де шукати силу, щоби пережити ще один її день. Дедалі більше усвідомлюю, що не варто чекати, аж закінчиться війни, а жити тим, щоб Бог мені дає сьогодні — на 100 відсотків. 100 відсотків любові, прощення, креативності, зусиль, боротьби із собою, слухання й діалогу. Ось воно — неймовірне та багатогранне життя. Бути одним великим вухом. Чути голос Бога, голос ближнього, голос свого серця. Бути осяйним, як весна, коли все навколо вкрите кригою. Відчуваю в серці, що саме такими нас хоче бачити Бог: людьми, яких війна не вбиває, а робить іще прекраснішими, святішими. Тоді можемо бодай частково досвідчити те, про що писав апостол Павло: «Тим, які люблять Бога, — покликаним за його постановою, усе співдіє на добро» (Рим 8, 28).

Сила християнина закорінена у вдячності та прославленні Бога. Ми навіть сьогодні можемо робити з Божою допомогою та обмеженими власними ресурсами малі чудеса. Напевно, хлопчині з Євангелія Йоана було шкода віддавати свої п'ять хлібин та дві рибини, але ж він зробив цей крок — і їжі вистачило всім, ще й лишилося. Такий наш Бог, безмірно щедрий і безкорисливий. Він щедро роздає Себе в Євхаристії, щедро сіє Своє Слово, хоча й знає, що сьогодні земля може бути геть кам'яна та поросла бур'янами. Він не втомлюється. Він любить.

Сила Слова

Слово має велику силу, може вбити, а може оживити. Новини сповнені «сильними» словами: байрактар, хаймарс, санкції, коаліція. Однак наш Господь має інший словниковий запас, який зустрічаємо на сторінках Святого Письма. Не заперечуючи важливості зброї, хочу спрямувати прожектор уваги ще й на термінологію Царства Небесного: смирення, прощення, лагідність, Божя мудрість, щедрість, жертівність. Невже, проходячи повз нужденного, ми не згадаємо слова євангеліста про останній суд, коли Бог покличе до Себе тих, хто зробив добро одному з Його братів заради Його імені? Невже, ділячись із біднішим, не відчуємо, що блаженніше давати, ніж брати? Невже, прощаючи й отримуючи прощення, не досвідчимо обіймів Милосердного Отця? Так, можливо, це все лише слова. Але ці слова хочуть закорінитись у нашому серці й буденному житті. На кожній Месі ми чуємо після читання чи Євангелія, що це — Боже слово, слово Господнє. Сам Бог хоче промовляти до нас. Чи оберемо ми слухати Його?

На запитання, які нас переповнюють, уже є відповіді. Наші попередники переживали схожі

ситуації та знають, що нам сказати. Достатньо лише розгорнути книгу Псалмів, де схоплена вся палітра людського існування: від радості й удячності до болю та проклять. Слово Боже хоче читати нас, хоче показати нам, що є в наших серцях. Це істина, яка робить вільними та здатними змінюватися. Адже слово, торкнувшись серця, приносить плід: ми можемо цього й не помітити, та воно проростає, зміцнюється, набирає сил. Сіяч кидає зерно слова на нашу ниву, і від нас залежить, чи станемо ми плідною землею для нього.

Сила стояння під хрестом

Сцена стояння під хрестом Марії та Йоана завжди була далекою для мене. Здавалося, що це тема для тих, хто втратив рідних, чи тих, кого хвороби чи старість поставили лицем до лица з усвідомленням власної смертності. Однак 2022 рік, який Церква в Україні відзначає як Рік хреста, приніс мені розуміння того, що могла відчувати Діва Марія, спостерігаючи за смертю Сина.

Перед обличчям війни в Україні бракує слів. Убивства, зґвалтування, руйнування, грабунки, катування, ракетні атаки — здається, що зло повсюдно маніфестує свою запеклість. На фронті помирають ті, хто жив заради майбутнього розквіту України, герої віддають життя заради ближніх, заради батьківщини, заради нас. Ми втрачаємо дорогих нашому серцю людей.

Пригадаймо один образ. Стоїть тендітна жінка, років п'ятдесяти, похилена під тягарем горя. Її улюбленого єдиного Сина вже кілька днів мучать. Зрада, арешт, знущання та приниження, коронування терням, насмішки та удари, хрест, розіп'яття — що ж цей Чоловік зробив поганого?

Марія стоїть під хрестом. Її улюбленого Сина вбивають. Її Серце розривається. Може, Вона й хотіла би померти разом із Сином чи замість Нього, однак може тільки стояти поруч. Співстраждати. Бути. Бачити маніфестацію зла, захід Сонця Правди та Свободи. Однак цей захід тимчасовий. Він потрібен, аби можна було невдовзі зустріти світанок, що сповіщає про силу та велич Воскресіння.

У цей сутінковий момент, коли, зціпивши зуби, стоїмо на місці й не можемо поворухнутися, бо тіло сковане стражданнями і страхом, а перед собою бачимо лише хрест, спробуймо з усього серця промовити: «Ісусе, довіряю Тобі! Маріє, сховай мене у Своєму Серці!» Тоді криваві рани під лагідним дотиком Божої благодаті стануть землею, де невдовзі виростуть прекрасні квіти. Це буде свідченням того, що кожне страждання, пережите з Христом, веде до воскресіння та

життя, яких ніхто у нас не може забрати, бо останнє слово — завжди за Богом.

Текст створено за підтримки проєкту Оксфордського університету «Нові горизонти науки й релігії у Східній Європі», профінансованого фондом Джона Темплтона (The John Templeton Foundation). Думки, висловлені в тексті, належать авторів і не обов'язково збігаються з поглядами фонду.

The creation of this text was supported by the University of Oxford project 'New Horizons for Science and Religion in Central and Eastern Europe' funded by the John Templeton Foundation. The opinions expressed in the publication are those of the author(s) and do not necessarily reflect the view of the John Templeton Foundation.

АЛІНА ПЕТРАУСКАЙТЕ

31 СЕРПНЯ 2022

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**